

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XVI. Vicinitas, Vicinus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

Imp. offerend. Angel. conf. 139. col. pen. in vers. non etiam potest civitas. Regner. Sixtin. d. conf. n. 33. quomobrem & in aquæductibus, fluminibus, torrentibus aquis & commoditatibus aquarum, ut & in pascuis, pontibus, molendinis semper vetustatem esse custodiendam, asserit Wesenb. *conf. 87. num. 2. p. 2.* quam regulam etiam perpetua mente tenendam esse, cum per eam plures quæstiones decidi possint, post Cæpol. de *servit. rust. præd. c. 4. n. 25.* refert Rauchbar. p. 2. *quæst. civil. & Saxon. q. 27. n. 9.*

III.

Vetustarum legum licet usus nullus sit, notitia tamen necessaria videtur, *c. fuerunt. 2. dist. 7.* quas vetustate atq; incuria paulatim obsolevisse, text. est in *c. fuerunt 2. dist. 7.*

IV.

Vetusta licet & vulgata sit consuetudo, veritati tamen omnino esse postponenda, *c. si consuetudinem 5. dist. 8.* Vetustas enim erroris est consuetudo sine veritate, *c. consuetudinem 8. dist. 8. vid. supr. c. præced.*

V.

Vetus jus innovatur, *c. pen. extr. de Consang. & aff.*

CAP. XV.
Via.

Axioma I.

Vie sunt perpetui fines jurisdictionis, Bald. in *c. ex literis n. 9. de probat. Francisc. Marzan. quæst. III. n. 5. p. 2.* Bertazol. 1. *consult. decis. consil. 41. Via. n. 14.*

II.

Per eam partem incedendum est, per quam ingredi moris est, *l. 4. §. 4. de offic. provinc.*

III.

Viam, quam quisque sibi elegit, sequi debet, *l. si mulier. 21. §. fin. ff. quod met. caus. cap. cum omnes. 6. circa fin. de constit. c. quod semel 21. de reg. jur. lib. 6. facit textus l. si cui 9. ibi: quo primum viam direxisset, ea demum ire agere deberet, nec ejus amplius mutanda potestatem haberet: argumento rivi, quem quolibet ducere licuisset, posteaquam ductus esset, transferre non liceret, quod & in via servandum esse verum est, de servitut. P. Frider. de process. lib. 2. cap. 42. n. 18. Surd. consil. 377. num. 3. Farinac. in praxi crimin. p. 6. quæst. 175. num. 199. Mar. Antonin. var. resolut. lib. 2. resol. 17. num. 8. Sigism. Scacc. de appellat. q. 17. limit. 9. num. 45. vers. Ratio. Pantschman. 2. quæst. 3. num. 24. Joan. Maria. Novar. quæst. forens. lib. 1. q. 44. n. 5. vers. ad quodammodo (sortem enim cui quis se subjecit, ut ferat æquum est, arg. l. non exigimus 2. §. 8. & 9. si quis caut. Hartm. Pistor. 2. quæst. 24. num. 37.) Et ideo via una electa, non potest ad aliam recurri,*

ut per Steph. Grat. *Marchia decis. 4. n. 72.* Sigism. Scacc. d. tract. de appellat. q. 17. limit. 9. num. 45. & de commerc. §. 7. gloss. 5. numer. 11. cum segg. Aloys. Ricc. p. 2. decis. 280. à num. 4. Marta de jurisd. p. 3. cap. 4. num. 21.

IV.

Via quod una prohibetur, non debet alia aliquo colore admitti, *l. nec per se. II. C. de hered. instit. Joseph. de Sella Aragonie decis. 28. n. 11.* (fac. l. scire oportet. 21. §. 1. de tut. dat. l. cum bi 8. §. si cum bis 20. de transact. c. cum quod una de R. l. ratio est, ne legi fraus fiat, l. si quis patremfam. 3. §. is autem 3. ad SC. Macedon.)

(Declara hanc regulam procedere in his, ubi quis viam aliquam elegit seu ivit obligatoriè quod illam persequi velit, non autem in his, quæ quis pro libitu, quia à merà ipsius voluntate pendent, deferere potest. v. g. testamentis, appellat. onibus, procuratorum constitutionibus. Sichard. ad. l. 20. C. de procur. n. 1.)

V.

Viam nemo videtur eligere, per quam judicium suum subvertatur, *l. 3. vers. nec credendus. ff. de milit. testam. l. quoties 13. ff. de reb. dub. l. quoties. 48. ff. de verb. signif. cum aliis adductis per Card. Mantic. de conject. ult. volunt. lib. 2. tit. 1. & Menoch. de præsumpt. lib. 6. præf. 4. per totam.*

VI.

Via est admittenda, per quam ad jus commune reditur, *l. si unus, 27. §. pactus ne peteret, 2. ff. de pact. cap. ab exordio 35. dist. Rebuff. in praxi benefic. tit. differentia inter privilegium. 6. Covarr. lib. 3. var. cap. 6. num. 4. Gutier. consil. 1. num. 37. Monet. de opt. canon. c. 8. num. 39. ubi quod facilis est reditus ad Jus commune. Unde dispositionem, quia revertimur ad Jus commune, favorabilem asserunt gloss. verb. numerandum. in cap. statutum. de præbend. lib. 6. Alex. Raud. de success. Regni Portugal. respons. 2. n. 42. Anton. a Sousa in relect. de censur. Bulla in Cæna Domini. cap. 16. dist. 83. n. 6.*

CAP. XVI.
Vicinitas, Vicinus.

Axioma I.

Vicinitatis causa multa conceduntur, etiam contra jus commune, quæ aliàs non concederentur, *c. quoniam 14. ibidemque gl. 12. q. 1. c. cum longe 25. ibique gl. distinct. 63. & in cap. 1. de consecrat. Eccles. in 6. Marant. quæst. legal. dist. 8. num. 33.*

(Kk) 4

II. Vi-

II.

Vicinus non præsumitur facta vicinorum ignorare, sed scire, l. de tutela 7. C. de in integr. restit. minor. l. 3. unde Cognat. c. paratus 23. q. 1. & ibi gl. in verb. nescire. text. in l. 2. in pr. ff. de summin. ibi: æstimatione circumcoletium. c. quosdam. 7. de præsumpt. & ibi Felin. num. 1. & in c. literis n. 2. & num. 5. eod. tit. Jason in l. 1. num. 19. ff. si cert. pet. & in l. is potest num. 71. ff. de acquir. hered. Vicinitas enim parit præsumptionem notitiæ facti loci vicini, d. c. quosdam 7. extr. de præsumpt. ac præsumitur scientia gestorum, c. quantos 8. ext. de præsumpt. Petr. de Ancharan. consil. 170. incip. principaliter n. 5. Curt. sen. cons. 82. n. 4. Consil. Arg. 2. num. 135. lib. 1. Vult. 1. consil. Marp. 15. n. 86. Anton. Gabr. in tit. de præsumpt. concl. 6. lib. 1. & vicinia arguit qualitatem rei. Menoch. cons. 395. numer. 9. Vult. 2. consil. Marp. 30. n. 156. non tamen facit viciniam rumor probationem, c. super. 5. extr. de eo qui cognor. Consang. ita vicinum præsumi scire an ejus vicinus sit bonæ vocis, conditionis & famæ, infert Felin. in c. literis de præsumpt. per text. in c. si postquam 33. de Elect. in 6. c. cum dilectis 15. de purgat. Canon. vel etiam, cujus ætatis sit vicinus, Menoch. lib. 2. de præsumpt. Farin. de præsumpt. testib. q. 70. n. 171. item quod sit filius vicini, arg. l. filium 6. ff. de his qui sunt sui vel alien. jur. vel quod sit hæreticus in genere, Farin. de testib. q. 70. n. 170. Socin. in l. 1. ff. si cert. petat. num. 17. & ibi Ripa num. 55. blasphemator, Bolognet. in d. l. 1. n. 21. foenerator, Purpurat. d. l. 1. num. 103. & quæ sunt similia.

Limita I. nisi quando probaretur vicinum non conversari cum vicino solitum, Socin. consil. 187. num. 22. lib. 2. Dec. in d. l. 1. n. 59. ibique Ripa numer. 46.

Limita II. quando tempore actus fuisset absens, idem Ripa in d. l. 1. n. 46. & Bolognet. n. 32. vers. item posset esse.

Limita III. in vicino novo, Alex. in l. is potest n. 14. de acquir. hered. Menoch. de præsumpt. 24. lib. 6. n. 40.

Limita IV. si minor deponat de ætate majoris, Ripa d. l. 1. n. 46. in fin.

Limita V. quando deponatur super negativa, idem in c. cum Ecclesia n. 88. de caus. propriet. & possess.

Limita VI. quando resultaret delictum, nam ad illud evitandum error potius, quam scientia præsumitur, Ruin. consil. 100. n. 5. lib. 3. & in specie de adulterio exceptionem firmat Bursat. consil. 70. incipit quoniam. num. 22. & 24. Befold. 3. consil. 110. n. 8. & 9.

Limita VII. quando conjecturæ essent in contrarium, Menoch. de præsumpt. 24. n. 42. Unde Plautus in Mercatore:

Vicinum habere nunquam malum est.

Nunc ego verum illud verbum experior vetus, aliquid mali esse propter vicinum malum.

Siquidem non raro vicini ædificando solent injuriam facere vel avaritia vel errore vel temeritate quadam impulsu, Wefenb. d. O. N. N. n. 3. quamobrem ratione mali vicini res esse dicitur minoris pretii, l. quod sepe 35. in fin. ff. de Contrab.

empt. ibique gl. in verb. confinem. Jason in l. 1. §. si heres. num. 11. in 2. lectum. ff. de SC. Trebell. vid. latissimè Gail. 2. observ. 69. n. 20. & segg. pulchre de commodis & incommotis vicinorum Columell. lib. 1. de re rustica. c. 3. & Erasim. 4. cent. 5. in pr. & Plutarch. de Themistocle scribit, quod dum prædium venderet, proclamari jussit, se bonum quoque vicinum habere, *ὅτι καὶ ἀγῶνες ἐπὶ γειτοῖας*. vid. Plin. lib. 18. cap. 5. Mantuan. sing. 7. numer. 3. incip. vicinum. add. & Bald. in l. 1. num. 8. C. qui testam. fac. poss. Jason in l. ex hoc jure num. 10. ff. de just. & jur. & ad rubr. C. Ne ff. vel Respub. num. 2. hinc etiam bella, quæ à vicinis inferuntur, omnium dicuntur periculosissima, l. 2. §. post deinde ff. de orig. jur. Zas. ibid. in verb. *acriom. arg. l. cum oportet*. 6. §. 2. vers. fin autem in fin. C. de bon. quæ liber. Gail. 2. obs. 69. num. 10. Ob vicinitatem etiam sæpe quem puniri, addit Bern. Panorm. in cap. super specula. de privileg. exemplo nobis sunt urbes regie Adama & Seboim, quæ ob vicinitatem cum Sodoma & Gomorra deusta sunt, c. sedet continuo 46. de pen. dist. 1. Panorm. in c. clerici de Excess. Pralat. vid. & clem. 1. de pen. quinimo ubi auctor facinoris ignoratur, contra vicinum præsumitur, l. Dominus horreum 55. ff. locat. ubi Bart. & in l. si ita §. ult. ff. de fund. instruat. Socin. sen. consil. 54. col. pen. lib. 3. Grammatic. consil. 22. numer. 4. Marfil. in prax. crim. §. diligenter num. 79. Blanc. in l. ult. num. 413. de quest. Foller. in prax. crim. p. 2. numer. 18. Tiraq. de pen. leg. caus. 23. num. 10. Menoch. 2. arb. judic. cas. 223. n. 5. ubi de vicinis per tot.

III.

Vicino in loco factum præsumitur notum, quod notum est in remoto, c. quando 8. extr. de præsumpt.

IV.

Vicino vel proximo cuilibet licet contra vim, auxilium impertiri: imo qui potest & negligit, videtur injuriam facere & culpæ particeps esse, c. dilecto 6. §. quidem, de sent. excomm. in 6.

CAP. XVII.

Victoria. Victus. Vincens.

Vincere.

Axioma I.

Vincere is dicitur qui potiora ex legitimis modis jura docet, l. fin. vers. fin autem ibi: possessio acquiratur ei, qui potiora jura ostendit. C. de edict. D. Adr. toll. gloss. in l. quamvis. 2. C. eod. Achil. Personal. de adipisc. possess. n. 398. vers. quæ conclusio verb. & mittitur in possessionem. Goedd. l. 3. consil. Marp. 32. n. 122.

II.

Non omnis qui vincitur, sed qui temerè adversario litem intendit, damno expensarum affici debet, l. 76. ubi gl. & Cosial. ff. de judic. c. finem litibus. 5. de dol. & Contum. quando itaque dicitur victum victori in expensas condemnandum esse, l. properandum. 13. §. fin autem 3. C. de judic. c. calumniam 4. extr. de pen. Socin. reg. 181. Duen. reg.